

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția. Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Conferența din Sebeș.

Cuvântul de deschidere

rostit de comisariul consist. Dr. Iosif Blaga.

Onorată Conferință!

Cu ajutorul lui D-zeu pentru a doua
ora ne vedem întruniți la conferințele învă-
țătoresci.

Cu toții sunteți pioneri ai școlii și cul-
turei române.

În calitatea acesta D-Văstre datori sun-
teți cu toți a vă închina inteligența și ști-
ința interesului cultural al poporului ro-
mănesc.

Ținând seamă de această sfântă datorință
a D-Văstre, au dispus superiorii noștri bise-
ricesci și scolari, ca să vă întruniți și în
această sesiune a conferințelor învăț.
Au făcut-o această animați de credință, că vă oferă
ocasiunea de a vă prezenta aici ideile, pe
cari în urma studiului și a experienței în
ale școlii le-ați găsit a fi bune și folositoare
pentru dezvoltarea vieții noastre scolare
generale, prin faptul că aci ne instruăm reci-
proc unii pe alții, ne îndemnăm la muncă și
apoi că scoțind la ivelă defectele împedecă-
tore pentru învățământul școlar în actualul
seu mers, vom formula principii menite a
delătura relele și a olui în locul lor proce-
deuri mai raționale și mai sănătoase.

Noi Românii, la drept vorbind, nu stăm
prea minunat în privința școlii și culturii.
Las' că prea e încă mare percentul neștiuto-
rilor de carte în mijlocul poporului nostru,
ceea ce încă denotă îndestul rămânerea în-
dărept a noastră pe terenul școlar, dar și re-
sultatele realizate de școala noastră stau prea
departe de cerințele impuse de problema a-
devăratei școlii și de existența noastră.

Cultura e adevărată cultură și școala e
adevărată școală, când produc astfel de rode,
cari sunt reclamate de cerințele adevărate
ale existenței și progresului poporului, căruia
i-se aplică, când eualifică pe om respective
pe popor așa fel, ca el cunoscând necesită-
țile și condițiile cele adevărate pentru buna
sa stare să și lucreze conform cu acestea,
să lucreze conform cu interesul națiunii, bi-
sericeii și patriei sale, și special despre noi
vorbind, zicem mai ales să știm lucra con-
form cu interesul bisericeii, care prin prospe-
rarea sa favorizează totdeauna și interesele
națiunii și ale patriei.

FOIȚA

„Date istorice privitoare la familiile nobile române”

de

Ioan cav. de Pușcariu

(Urmare.)

Cartea lui Pușcariu e scutită de astfel
de scrințituri tendențioase și nevrednice de o
vorbă serioasă, dar cu toate acestea nu poți
jura, că cele aproape 5000 de familii no-
biliare înșirate de el, ar fi toate de origine ro-
mână; abstrăgând dela aceea, că de multe-
ori câte 2—3 familii înșirate de Pușcariu în
adevăr sunt numai o familie și astfel nu-
mărul surprinzător de mare se poate reduce
cel puțin cu un sfert. Atâta este însă fapt,
că chiar de le-ai cerne cu cea mai rigo-
ră critică, totuși rămâne respectabil nu-
mărul acelor familii nobiliare maghiare, află-
tore și dispărute din viață, a căror ori-
gine română se poate constata cu totă certi-
tudinea.

Că numărul familiilor noastre nobiliare

Acesta e un adevăr, pe care ori-ce
minte sănătoasă îl recunoște, și îl verifică toate
paginile istoriei.

Noi însă n'avem cuvânt să ne lăudăm,
că ne înțelegem pe deplin rostul vieții nos-
tre, noi n'avem fericea să constatăm, că
mergem bine astăzi. Certurile cele multe în
toate părțile și apatia cea mare față de inte-
resele comune înalte, ne sunt tot atâtea do-
vezi triste.

E mult de lucrat în chestia culturală
a poporului nostru. Și cea mai mare sarcină
se impune învățătorei noastre, care și e da-
tore în fața lui D-zeu și a geniului poporu-
lui românesc: să se achiteze de datorința sa
cu rîvnă și abnegațiune.

Poporul românesc e ales între popore.
Nu esagerăm, când vorbim așa de el. Făcând
o cercetare mai judicioasă asupra valorii po-
porelor, va trebui nesmintit să constatăm, că
poporul nostru este un material superior,
distins.

Bogăția și adâncimea în cugetări, tăria
și nobleța în simțăminte, ce se găsesc în
poesia noastră populară, în poveștile noastre,
în proverbele, legendele, maximele și preste
tot în întreaga manifestare a vieții intelec-
tuale artistice a poporului românesc, apoi
vitalitatea dovedită prin însăși existența sa
de aproape 2000 ani în împrejurări atât de
periculoase, denotă în mod evident tot atâtea
calități, cari fac pe poporul nostru ales, distins.

Am fost aduși pe aceste plaiuri din di-
ferite părți ale imperiului roman.

Împrejurările, sub cari s'a format po-
porul românesc aici în Dacia, au fost cele mai
avantajoase pentru el.

Veniți aici din regiuni mai calde, Ro-
manii în Dacia au ramas ceva mai mici la
trup. Dar în urma legilor de dezvoltare, pu-
terea aceea, care nu s'a putut cheltui în
procesul creșterii s'a validat în dezvoltarea
întăritore atât fizică cât și psihică. Românii
s'au dezvoltat ceva mai mici la trup, dar
vitali și puternici, la trup ca și la spirit.

Amestecul cu elementele dacice și slave
de asemenea a fost binefăcător, alimentând
duhul românesc cu însușirile prețioase ale
acestor națiuni, cu însușirea poetică și cu
răbdarea.

Astfel s'a format Românul mai trainic
la trup și deosebit la suflet, însușiri, cari îl
eualifică pentru o viață superioară, ca popor
cu viitor.

de origine română și după aceste rectificări
rămâne destul de respectabil, aceea își are
explicarea sa istorică. Cele mai multe familii
nobiliare de origine română se trag din Ba-
natul Severinului de odinioară, — de pe teri-
torul de azi al cott. Caraș-Severin și Ti-
miș, — apoi din Hunedora, Făgăraș și Ma-
ramureș. Pe teritoriile acestea în secl. XV.
românimea, ca element ce făcea servicii mi-
litare, avuse în apărarea țării un rol foarte
frumos și de aceea singuratecelor li s'a dat
bună ocaziune, ca distingându-se pe câmpul
de luptă, să pōtă fi ridicați în șirul nobilimii
maghiare.

„Treia națiuni locuiesc în Ardeal, —
zice Veranosics —: Secuii, Maghiarii și
Sașii. La acestea trebuie să mai adaug și pe
Români, cari sunt atât de numeroși, ca una
din cele trei națiuni. Dar ei n'au libertăți,
n'au nobilime, afară de cei din câte-va dis-
trictele ale Hațegului, cari în timpul lui Ioan
Hunyadi, care încă s'a tras de acolo, au pri-
mit nobilitatea pentru vitejia lor dovedită în
contra turcilor”. În aceste părți ale cott. Hu-
nedora și în Banatul Severinului erau așa
numitele *districte valachice*. De astfel de dis-
trict valachice, independente de autoritățile

Ce e pe lângă noi poporul săsesc, cel
trăit atâția secolii tot în favoruri și oblăduiri
speciale?! Formațiunea și așezarea lui aici
nu corespunde cu cerințele de fortificare a
unui popor. Toate rezultatele mari la aparență
ale poporului săsesc nu valorază mult, dată
fiind baza vieții slăbă.

Cu cât au fost însă împrejurările, între
cari s'a format poporul românesc, de favora-
bile cu atât mai nefavorabile au fost acelea
cari au fost chemate, să-i determine desvol-
tarea lui culturală, cultivarea spiritului
lui atât de distins altcum dela natură. În
urma acestora apoi fenomenul, că Românul
prin faptele sale nu e cum ar trebui se fie,
e de a se atribui numai și numai neculturei
sale.

Astăzi, slavă Domnului, împrejurările
s'au mai schimbat. Poporul românesc nu mai
e legat de glie. Astăzi îi stă deschis și lui
orizontul luminat. Și depinde dela el să se
avente în sferile luminoase. Puterea o și are
în măsură mare să se pōtă ridica, să se pōtă
valida la sōrele vieții.

Sub acest raport, stimaților domni învă-
țători, veți înțelege, că dascălul român are
azi o mai sfântă datorință impusă de poziția
sa în mijlocul poporului, decât o au dascălii
altor nēmuri, pentru-că noi avem un tezaur
mai prețios de cum îl au cei al altor nēmuri.

Se știe, că e mai mare responsabilitatea
pentru un econom, când are să cultive un
pământ bun, mănos, în timpuri de lipsuri,
decât pentru acela, care are pământ sterp și
fără putere de a da rōde. Și apoi se știe, că
mai mare grije și mai multă tragere de inimă
se recere dela mama, care are să crească un
băiat sănătos și inteligent, decât dela neferi-
cita, căreia i s'a dat un copil mai puțin apt
pentru viață.

Adevărat, învățătoreia noastră a și
nutrit și până acum în inima sa multă dra-
goste și zel față de cariera sa.

Vorbesce foarte clar în privința această
faptul, că dascălul român a fost totdeauna mai
rēu plătit și totuși e mulțumit și mândru de
ceea ce e.

Și se binevoiti să credeți d-văstră și să
credă toți, că acest fapt înseamnă și el mult,
că denotă și el însuși înalte omenesci, pu-
tere ideală, caracteristica omului distins. Istoria
culturală a nēmului nostru își va da seamă la
timpul seu de momentul acesta!

Și trebuie să se mai aibă în vedere, că
după cum trecutul n'a fost favorisător des-

voltării generale a culturii romănesce, așa n'a
fost favorisător nici carierei învățătorești.

Învățătorul român pe lângă că reflecta
la o așa minimală remunerație pentru munca
sa prețioasă și obositoare, era silit să se împace
și cu lipsa sprijinului și a mulțămitei morale.

Și aici îndeosebi apoi s'a arătat virtutea
dascălului român.

Dar trebuie să recunoștem, că acum am
cam trecut și preste timpul acela nefavorisător
pentru învățătoreime, și suntem în un loc de
unde avem să trecem pragul unei ere mai
fericeite, mai favorisătoare carierei învățătorești.

Împrejurările s'au schimbat în spre
binele învățătorei noastre, aproape în toate
privințele.

De acest moment datori suntem să ținem
cont!

Astfel deci ținând seamă de ființa de-
osebită a poporului nostru, de faptul rămănerii
lui în cultură și apoi de împrejurările mai
favorabile, create de timpul în care trăim,
trebuie să se recunoască, că învățătorei
noștre i-se impune o sarcină mai grea, se
cere azi ca: mîntea și inima învăță-
torului român să fie cu mult mai
accesibilă la datorințele înalte ale
școlii române.

Să știe fie-care învățător, că azi și de
aici încolo se face păcat de mōrte, dacă po-
porului românesc nu i-se dă școala bună, cul-
tură adevărată!

Conferințele învățătorești sunt chemate
și ele a servi cauza școlară, făurind pârghii
pentru înaintarea generală a învățământului
popular, mijloce pentru a face, ca învățăm-
entul să fie intensiv și corect.

Conferințele însă sunt mințile și inimile
noștre, chemate la o lucrare comună.

Activitatea ce se desvōltă pe acest teren,
e mai caracterisătoare pentru mîntea și inima
celor ce compun conferințele, pentru că ea
ese din indemn propriu intern, din dragoste
curată către școală, din interes pedagogic, din
ceea ce mai clar elucesce sufletul nostru în
adevărată sa ființă.

Și în privința conferințelor învățăto-
resci încă s'a făcut un pas înainte. Terenul
de a se putea realiza binele asteptat, înțeleg
de a se dobîndi rezultate reale, în cadrul
conferințelor învățătorești s'a deschis în mod
considerabil. Am aici în vedere hotărîrea,
ce s'a adus în sinodul archidieceșan de astă
primăvară: de a se întruni împreună, din
an în an, comisarii consistoriali cu scop să

chineji și voievozi, cari nu erau colonizați pe
domeniile cetăților, ci pe locurile curățite
de ei și numite pământuri valache (oláh
földek) Așa se desvōltă apoi împrejurul
acestor cetăți în deosebi câte un district
valachic.

Aeneas Sylvius, papa II. de mai târ-
ziu, în cap 2. al operei sale „Europa” scrie,
că între acești valachi militari numai puțin
se pot afla, cari să nu știe ungurește. Dacă
maghiarisarea a putut face între ei așa fru-
mos progres, e dovadă, că ostășimea cetăți-
lor reg. ale acestor districte valachice nu era
compusă numai din Valachi, ci era mixtă,
pe jumătate sau în parte mai mare era ma-
ghiară, ba se pōte constata cu documente,
că între așa numiții *voievozi valachi* au fost
mulți și de naționalitate maghiară. După-
cum dovedeste o diplomă din 1495, în satul
Sámolykeszi, Ioan Corvin a dăruit dirigeto-
ria de voevod valach mai întâiu lui Paul
Székely, după aceea fratelui seu Mateiu, ear
familia Székely a fost maghiară de baștină și
catolică.

(Va urma)

discute asupra materialului scos în relief în conferințe, precum și asupra altor chestiuni scolare căutând și modul, ca principiile bune formulate în conferințe să și devină reale părgii în școala noastră.

E lucru știut, că asocierile învățătoresci de până acum lucrau prea în mod izolat și apoi rezultatele lor nu prea deveniau alimente reale pentru desvotarea învățământului general. Multe idei bune și salutare se discutau și se aduceau în ședințele conferințelor sau reuniunilor învățătoresci, dar ele aveau sârta a rămâne iluzii, ce nu se bucurau de altă ființă decât că erau scrise în procesele verbale.

Cu atât însă nu se satisface problema adunărilor învățătoresci, că membrii lor se instruiază și încălzesc reciproc în chemarea lor, ci se mai recere pe lângă acele rezultate, sigur foarte prețioase și ele, ca să se formuleze și principii menite a înainta în toate școlile cauza școlară.

Evident deci, în urma celor amintite, că, avem mare îndatorire luată asupra-ne ca pioneri ai școlii române de azi și ca membri ai conferințelor învățătoresci de azi.

Dzeu să ne deie minte și înțelepciune, ca să ne vedem datorințele, ce ne incumbă ființei noastre și să ne încălzim de ele, punându-ne totă inteligența și știința întru realizarea lor în folosul neamului nostru și în zilele cât stăm aici împreună la conferința de acum.

Chestiuni de mare importanță sunt acelea, ce au să ne preocupe mințile în sesiunea de acum: chestiunea examenelor și revizii planului de învățământ, chestiuni chemate a servi de puteri reformătoare în școală, în instrucțiune și educațiune.

Mă mângâi în credința, că Dzeu ne va ajuta să ne ocupăm de ele cu conștiința valorii lor.

Cu acestea și declar sesiunea conferințelor din anul acesta de deschisă.

O nouă coalițiune între partidele austriace. O telegramă din Praga anunță, că între cehi, poloni și nemți se pregătește o coaliție, cu al cărei proiect s'a ocupat Bilinski, fost ministru. Acestuia i-a succedat să obțină mandatul de a face încercările de apropiere către nemți.

Conferința din Făgăraș.

— Ședința III la 15/27 Octombrie 1899 —
(Urmare și fine).

IV. Urmăză lucrarea din cântări ca lecțiune practică, de învățătorul Emanuil Mondocea.

Lucrarea e pentru trei lecțiuni. În lecțiunea primă li-se fac elevilor cunoscute cele 7 tonuri cu numirea după școala italiană: do-re-mi-fa-so-la-si. În ora a doua se ocupă cu textul poeziei, în a treia oră se învață melodia.

În discușiunea publică se accentuează, că a fost bine dezvoltată ilustrarea tonurilor, era de trebuință mai mult exercițiu.

La totă întâmplarea se se folosescă instrument la lecțiunile din cântări, altcum nu se poate controla lucrarea, mai puțin vocea învățătorului.

— Lucrarea se declară de bună și prelegătorului i-se exprimă complăcerea conferinței; tema se aclude la protocol sub litera D.

V. Se pune la ordinea zilei tema din geografia: „Cele 4 regiuni ale lumii”, lecțiune practică de Ioan Capătă.

Prelegătorul începe a știrici dela elevi, cum ar face ei cunoscută strada, în care locuiesc ei: înainte, îndărăt, la dreapta, la stânga, arătarea cu mâna și altele. Trece apoi la întrebarea, că de pe ce știu oamenii la sate pe ce timp trăsesc, ajunge la sora, diminutiv, sora, umbra arborilor la amăzi, și de aici le dă noțiunea despre răsărit, apus, miazăzi și miazănoapte, cărora le dă și numirea: est, vest, sud și nord.

Se deschide asupra prelegerei discușiune publică.

1. Petru Boieriu constată că tema a fost foarte bine lucrată, și acomodată priceperii elevilor, așa că nuși poate închipui elev care să nu fi priceput prelegerea aceasta. —

2. Filaret Dăișorean se alătură la părerea antevorbitorului; crede că pentru lecțiunea primă ajungeau și numai numirile populare: răsărit, apus, miazăzi și miazănoapte.

3. Ioan Paicu arată că deși ținta n'a fost dată precis, punându-se trei ținte, totuși lecțiunea a fost foarte bună.

4. Ioan Berescu nu e mulțumit cu definițiunile date: „Partea pământului sau a cerului, care cade unde resare sora, se numește răsărit (orient sau est), cealaltă parte a pământului sau a cerului, care cade în spre locul unde apune sora, se numește apus (occident sau vest).

În loc de această definițiune se se zică mai scurt: Partea orizontului, unde resare sora, etc.

„Punctul acela unde sora a făcut pe cer călătoria jumătate, se numește amăzi (miazăzi sau miezul zilei), pentru-că jumătate din zi a trecut și jumătate mai este”. Și aici sunt inexactități: Miazăzi nu e tot una cu miezul zilei, una e orizont și alta e măsură de timp.

Nici definițiunea nu e corectă, mai bine ar fi: miazănoapte e partea din orizont, pe unde nu umblă sora. — Sora e punct de mănecare dar nu este mijloc, ochii sunt mijloacele, cu cari ne folosim la orientare.

În fine mai face observarea, că e destul dacă în ora primă dăm numai o numire.

5. Mateiu Mateiu este pentru definițiunile date de Capătă. Să se zică: partea din pământ și din ceriu, unde resare sora sau apune sora etc. și acesta o ilustră cu exemple din viața practică și din cercul de cunoștințe al elevilor.

— Se enunță, că lecțiunea a fost foarte bună, prelegătorului i-se exprimă complăcerea conferinței. Tema se aclude la protocol sub litera E.

VI. Comisiunea exmisă în ședința a doua, pentru a veni cu propuneri la tema pusă de autoritatea bisericească: „Chestiunea examenelor la finea anului școlar”, prin referentul Ioan Paicu, arată, că din cauza scurtimei timpului, nu i-a fost posibil să extragă din tema cetită și din discușiunile urmate asupra ei principiile generale, pe cari apoi să le prezente conferinței în o formulare corectă, ca proiect de rezoluțiune.

— Se ia act de raportul comisiunii. Tema lucrată de Zacheiu Borcoman se declară foarte bună și se aclude la protocol sub litera F.

În meritul afacerii conferința enunță următoarele principii generale:

La școlile populare elementare se susțin examenele anuale ca controlă pentru autoritatea bisericească despre modul, cum învățătorul și-a făcut datorința și ca îmbărbătare și împintinare pentru popor, de a susține școlile și de a-și trimite copii la școală.

La examenul anual se se întrebe toți elevii, și dacă e posibil să se facă examen din toate obiectele.

Învățătorul prezintă comisariului exmis pentru conducerea examenului conspectul specificat al întreg materialului din fiecare obiect de învățământ, prezintă protocolul de clasificare al elevilor, și lasă la voia comisariului atât alegerea materialului cât și provocarea elevilor.

Examinarea elevilor cade în sarcina învățătorului, și stă însă în voie comisariului, asemenea publicului pricepetoriu se pună întrebări, în care cas învățătorul întrevine numai spre a îndrepta prelevii și respective spre a pune bine întrebările, cari au fost puse greșit.

Întrebările se fie cât mai rari, ca elevului să i se dea ocaziune de a răspunde independent, neconturbat, neinfluențat de învățător, ca să iasă la iveală individualitatea elevului.

Învățătorul întrevine, când elevul nu a înțeles întrebarea ce i s'a pus, sau când elevul s'a încurcat.

În examen nu se ia material nou. În decursul examenului învățătorul se nu înfrunte nici să laude pe elevi.

Examenele se se țină posibil în zi de Duminică sau sârbătoare, se se anunțe poporului în biserică cel puțin cu 8 zile mai înainte, se fie festive, se fie zile de sârbătoare pentru elevii și pentru părinții acolora.

Examen de probă se nu se facă.

Este în interesul curățeniei și a nimbului examenelor, dacă la fiecare examen pentru controla publică asistă cel puțin 2 învățători din comunele învecinate, cari făcând

și ei notițe despre rezultatul examenului, și acelea comunicându-le locurilor competente, exclud eventualele abuzuri, fie din partea învățătorului, fie din partea comisariului, care conduce examenele.

VII. Spre a da un avânt îmbucurător conferințelor învățătoresci se ia următorul conclud:

1. Conferințele învățătoresci se se țină în fiecare an în prima jumătate a lunii Mai, când învățătorii sunt încă pe la școle, călătoria e mai cu înlesnire, tot asemenea și în cuartirarea învățătorilor.

2. Timpul ținerei conferințelor se se anunțe cel puțin cu trei luni mai înainte prin circular tuturor învățătorilor, cu care ocaziune se se designeze de consistoriul arhiepiscopar și temele, cari se vor pertracta în conferință.

3. Fiecare învățător se fie deobligat a lucra temele date de consistoriu. În acel cas discușiunile vor fi și mai temeinice și mai instructive.

VIII. Pentru autenticarea protocoalelor celor trei ședințe — se alege o comisiune în persoanele învățătorilor Ioan Berescu și Ioan Capătă.

IX. Președintele notifică, că mai sunt încă teme lucrate, cari încă nu s'au cetit, anume e înșinuat:

1. George Gleja cu temă din limba română. 2. Ioan Ciungara cu lecțiune practică din limba maghiară. 3. Visarion Bica, lecțiune practică din Geografie.

— Ținerea acestor lecțiuni practice se amână până la întrunirea conferințelor în anul viitoru.

Președintele comisariu consistorial constatând frumoșele cunoștințe și viul interes la lucrarea și discușiunile temelor, cu cari s'a ocupat conferința aceasta, mulțumește învățătorilor pentru zelul, cu care au conlucrat la realizarea scopurilor urmărite de conferințele învățătoresci și astfel la orele 11½ p. m. deschiară ședința a treia și totodată cea din urmă de închisă.

— Despre încheiere se ia act la protocol.

Revistă Bisericească

Convocarea unui sinod ecumenic.

Publicăm după „Biserica ortodoxă română” un articol referitor la polemica escată între ziarurile rusesci, patriarhatul de Constantinopol și ziarurile grecești din Constantinopol în chestia convocării unui sinod ecumenic:

Ziarul din Petersburg „Novoie Vremia” demonstră necesitatea convocării unui sinod ecumenic... în Moscova. Se vede că în Rusia se dă o mare importanță întrunirii acestui sinod, care ar avea să rezolve diferite chestiuni „pentru soluțiunea cărora Rușii se adresau până acum la biserica Gracă din Constantinopol” patriarhatul de Constantinopol, care poartă titlul de ecumenic, fiind șeful ierarhic suprem al întregii ortodoxii.

Este evident, că la acest sinod bisericesc ar lua parte toate bisericile ortodoxe autocefale, cari sunt după ordinea ierarhică cele patru patriarhate grecești de Constantinopol, de Alexandria, de Antiochia, de Ierusalim, patriarhatul slav de Carlovit, bisericile de Rusia, de Grecia, de România, de Serbia; arhiepiscopul de Cipru, biserica de Muntenegru, care totuși nu e o biserică autocefală ca și celelalte. Afară de șefii lor respectivi, fie-care din aceste biserici va trimite la Moscova un număr ore-care de Metropolii și de Episcopi.

Cine are însă dreptul de a convoca acest sinod? Patriarhul ecumenic de sigur ca șef superior al ortodoxiei. Nu, răspunde „Novoie Vremia” și aci e primul punct important al chestiunii. Și prin o lungă disertație ziarul rusec se sforțază a demonstra, că convocarea sinodului va trebui să fie făcută de către împăratul Rusiei după procedul urmat în timpul întrunirii primelor sinode ecumenice, care fuseseră convocate de către împărații Bizanțului; Constantin, Teodosiu etc. Patriarhul ecumenic, adaugă „Novoie Vremia” se va uni fără îndoială la ideea întrunirii acestui sinod, pe care ar putea să-l presideze, însă dreptul de convocare aparține

țarului. Se vede că ziarul rusec nu admite nici măcar în mod absolut dreptul patriarhului de a presida sinodul.

Congresul ortodox ar avea să reguleze mai multe chestiuni, între care și cea relativ la Rascolnici, schismaticii ruși, a căror reîntorcere în sinul bisericii numai sinodul ar putea-o înlesni. Cea mai importantă chestiune însă din punctul de vedere „politic” va fi fără îndoială „schisma bulgărescă”. Se scie, că Rusia ar voi foarte mult să vadă biserica bulgară reconciliată cu patriarhul din Constantinopol, prin înlăturarea schisme rostită contra bulgarilor în 1872 de către un sinod local, sub președința patriarhului ecumenic Antim al VI-lea și la care au luat parte și toate bisericile autocefale grecești din Turcia și acesta contra tutulor storțurilor diplomației rusesci.

Unul din primii promotori ai proiectului întrunirii sinodului e Metropolitul de Moscova, Prea Sfințitul Vladimir. După părerea acestui prelat, nn congres de acest fel are cu atât mai multe șanse de a reuși, cu cât țarul actual Nicolae al II-lea e apostolul zelos al păcii universale. Acesta va fi unul din cele mai mari evenimente cu care se va inaugura vécul al XX-lea, eveniment important atât pentru Rusia, cât și pentru restul lumii ortodoxe.

Articolul din „Novoie Vremia” a produs o mare senzație în Constantinopol. S'au vécut în el, cu drept s'au fără drept, tendințe ascunse, — indiciul unei nouă orientări a politicii bisericesci a Rusiei, sau mai bine zis desvoltarea pe terenul practic al acelei politici, pe care Rusia o urmărește de mult timp în teorie. Venit mai cu semn în timpul, când se cunoșce îndeajuns cum a lucrat Rusia în chestiunea alegerii patriarhului de Antiochia, alegere a cărei importanță a fost pe larg demonstrată de către corespondenții „Timpului” din Constantinopol și Beyrut, — articolul din „Novoie Vremia” a atras și atențiunea Porței, căci Porța va fi care va resimți cea dintâi efectele noiei politici rusesci.

„Eclisiastichi Alitia” (Adevărul bisericesc) organ oficios al Patriarhiei din Constantinopol reproduce fără comentarii articolul ziarului rusec. Ziarele politice grecești din Constantinopol însă, cari în această împrejurare se inspirau fără îndoială de la patriarhie au făcut lungi răspunsuri la tesa susținută de „Novoie Vremia”. Ele au găsit un ajutor prețios în Rusia chiar în publiciști independenți, cari luară cu mult zel apărarea drepturilor patriarhatului ecumenic. Alte ziare rusesci din contră au susținut ideile Metropolitului de Moscova și ale ore-cărora cercuri politice din St. Petersburg. Ele vorbesc mai cu semn de „supremația bisericii rusesci”, de „centrul suprem al ortodoxiei, către care și îndreptă privirile toate celelalte biserici ortodoxe”.

Dacă s'ar cere părerea bărbaților politici turci, ei ar răspunde într'un singur glas, că nu convine nici de cum Porței, de a vedea Patriarhatul de Constantinopol perzându-și autoritatea și independența și devenind numai „o agenție” a bisericii rusesci și prin urmare a guvernului rusec.

Acesta să fie ore cauză, care a făcut pe Porță să se fie mai circumspectă în chestiunea Patriarhatului de Antiochia? Să fie ore raportul amănunțit adresat guvernului turc de către Sf. Sinod din Constantinopol, prin care se demonstau consecințele politice ce ar avea pentru imperiu alegerea unui prelat indigen la scaunul de Antiochia? Să fie însă demersul amical în formă, dar foarte energic în fond, făcut, se zice, pe lângă Porță și la palat de către reprezentanții a cinci sau a mai multor puteri, cari nu țin de sigur să vază pe Rusia întinzându-și influența în Siria și în Palestina? Acesta nu se scie. Sigur este însă, că succesul Rusiei s'a oprit la mijlocul drumului.

Alegerea Prea Sf. Meletie n'a fost ratificată de Sultan, „pentru că a fost ilegal condusă”. Prin urmare alegerea e nulă. E adevărat că Rușii pun totul în mișcare spre a-și ajunge scopurile. Ni se asigură totuși că afacerea alegerii din Antiochia a luat proporțiunile unei chestiuni internaționale și că diplomația Europeană veghează la aceasta de aproape. (Am adus mai recent știrea despre aprobarea acestei alegeri. Red.)

DIN BUCOVINA

(*Nouă persecuțiuni.*) Ne surprinde știrea ce o aduce „Neue Freie Presse,” că contra celor 300 preoți români, cari au luat parte la adunarea din 18/30 Octobrie s'a introdus cerce-tare disciplinară. Cu această a fost însărcinat arhiepiscopul Repta și consilierul gubernial Fekete.

Până la confirmarea știrea din partea organelor române, dăm acest comunicat sub rezerva cuvenită.

Din România

(*Principele Carol*) Ziarele române aduc îmbucurătoare știri, că *principele Carol* s'a însănnătoșat.

D-rul Romalo va mai rămâne la castelul Foișor până la complecta restabilire a A. S. R.

(*Morțea generalului Berendei*) Unul din cei mai distinși generali ai armatei, fost ministru de război sub guvernul Aurelian și Sturza și în urmă inspector general al geniuului și comandantul cetății București, *Antoniu Berendei*, a încetat din viață Dumineca trecută, în vârstă de 62 de ani.

Trista veste a produs o adâncă emoțiune în toate straturile societății române, căci regretatul era unul din cei mai corecți și dreپți generali. Perderea lui este mare pentru armată, țară și tron, după cum se exprimă însuși Regele Carol în condolențele adresate d-nei Berendei.

Inmormântarea regretatului s'a făcut Marți.

(*Chestia Porților de fier*) Urcarea taxelor pentru vaporele, cari trec peste canalul dela Porțile de fier, a dat ansă statelor riverane interesate, să facă demersuri energice pentru regularea aceloră cu concursul puterilor competente.

= Declarația ministrului Hegedűs. Interpelat în cauza această, ministrul ungar *Hegedűs* a declarat în comisiunea chemată a discuta budgetul comerului, că reclamațiunile făcute de unele guverne străine și în deosebi de către România în privința taxelor de peagiu, vor fi aplanate prin scăderea taxelor, dar deocamdată tariful general va rămâne în ființă.

= Răspunsul cercurilor politice române. La declarațiunea această „Agenția română” dă următorul comunicat: România n'a contestat legitimitatea taxelor de peagiu, ci numai stabilirea acestor taxe și regularea lor numai de către Ungaria. Părerea României și a Rusiei, părere care s'a și exprimat în mod oficial, e că taxele nu se pot fixa de cât în comună înțelegere, de o parte între puterile semnatare ale tratatului din Berlin și Puterile riverane interesate, și de altă parte Austro-Ungaria ca mandatară.

Dacă n'a izbucnit un conflict de fapt cu privilegiul deschiderii canalului, cauza e că în ori-ce cas chestia această ar trebui rezolvată pe cale diplomatică. Taxele percepute de la deschidere s'au depus sub rezervă.

Cu privilegiul demersurilor diplomatice România și-a exprimat părerea că cea mai bună soluțiune ar fi despăgubirea Ungariei pentru cheltuieli din partea Statelor riverane, hotărându-se cota echitabilă după o înțelegere de stabilit.

Cercurile politice din România sunt de părere, în contra opiniunii ministrului de comerț al Ungariei, că chestia nu pōte fi de cât o chestie de bani, din cauză că prin tratatul de la Berlin nu s'a stabilit nici decum intenția de a avea, cu privilegiul regulărei Porților-de-fier, o supremație politică sau comercială a vre-unui Stat riveran pe această parte a Dunărei.

= Replica semioficiosului „P. Napló”. „Pesti Napló” răspunde la comunicatul guvernului român, observând mai întâi că, de ore-ce la congresul de Berlin România a jucat un rol secundar, ea nu pōte fi chemată să interpreteze acel tratat (!?). În ce privește chestiunea financiară, adaugă că planul celor din București ar fi ca Un-

garia să pōrte partea cea mai însemnată a cheltuielilor cu regularizarea Porților-de-fier, ear de altă parte să nu aibă la Porțile-de-fier nici atât cuvânt, cât de pildă România; dar de, cei ce vin cu planuri de acestea nici să nu aștepte, ca omenii serioși să stee de vorbă cu ei.

= O voce germană. „M. Allg. Zeitung”, scrie un lung prim-articol în contra guvernului ungar, în cestiunea Porților-de-Fier.

Ziarul german concludde ast-fel:

„O comisiune internațională, compusă cel puțin din delegați ai Austro-Ungariei, Germaniei și României, e singurul mijloc corespunzător tratatelor existente pentru regularizarea raporturilor dintre aceste state în cestiunea Porților-de-Fier.”

Războiul din Africa-Sudică.

Despre ultimele evenimente dela Ladysmith, care de 2 săptămâni e asediat din partea Burilor, lipsesc ori-ce știri. Dacă va succede generalului englez White să respingă încă câteva zile atacul Burilor asupra orașului, atunci pōte spera, că sosind ajutōre va fi mântuit.

Tōte trupele engleze, care debarcă în portul Durban, plăcă spre Estcourt, unde se concentrează pentru a merge în ajutorul celor din Ladysmith și a despresura orașul.

După ce ar succede alungarea Burilor din jurul orașului, Englezii au de cuget să-i facă să se retragă până în munții limitrofi ai Transvaalului și ai statului liber Orange.

Că ore le va succede, asta e altă întrebare.

Din partea occidentală a câmpului de război se anunță, că Burii bombardază orașele *Kimberley* și *Mafeking* cu mare însuflețire. Atacul lor a fost însă respins.

Belgienii, cari urmăresc cu multă căldură luptele fraților lor de sânge din Africa-Sudică, trimit o trupă de 10 medici și 30 îngrijitori pentru servicii sanitare celor răniți.

NOUTĂȚI

Morțe. Eri, în 3/15 Novembre, a repausat în Domnul d-na *Catinca Gall*, soția distinsului bărbat al nostru, *Dr. Iosif Gall*, membru în casa magnaților și al mai multor corporațiuni înalte. În timpul din urmă cam bolnăvicioasă, și-a căutat sănătatea pe la difteritele băi europene, dar n'a putut afla însănnătoșare, fiind în vârstă de peste 70 ani. Astfel a succumbat, dându-și nobilul suflet în mânăile Creatorului, în comuna Lucareț, unde d-l Gall își are domeniul și domiciliul.

Inmormântarea se va face mâine, Vineri, în orașul Timișoara, cu pompa cuvenită unei matrone aale. Ne asociem și noi la condolențele generale și dorim d-lui Gall dela Dumnezeu putere și mângăiere pentru perderea neuitatei sale soții, cu care a viețuit în fericită căsătorie peste 2 decenii.

În veci să fie binecuvântată amintirea ei.

Dela Curte. Foile din capitală anunță, că Maiestatea Sa Monarchul plăcă din Budapesta, săptămâna această la Viena. Azi se ține sub președintele Maiestății Sale un consiliu de corōnă.

„Intru amintirea neuitatelor zile petrecute la Seliște”. D-l Dumitru Lăpădat, director școlar în Seliște, ne trimite spre publicare următoarele:

„Prea On. Domn *Iosif Vulcan* a binevoit a dona pentru biblioteca școlii noastre, revista literară „Familia” pe a. c. și pe anii viitori, încunoscându-l despre această pe subscrierea direcțiune școlare cu următoarea scrisoră:

Oonorabilă direcțiune școlară! Intru amintirea neuitatelor zile petrecute la Seliște, cu ocaziunea adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român”, și ca un semn de vecinică grațitudine pentru căldura și onōrea cu care am fost impresorați, — Vă rog pri-miți din partea mea pentru biblioteca școlară un exemplar al revistei mele „Familia” din începutul anului curent, legându-mă a vi-o trimite și de acum înainte regulat, cât timp Dumnezeu îmi va da putere să o redactez. Oradea-Mare, 3/15 August 1899. Cu profundă stimă: *Iosif Vulcan*.”

Pentru această donațiune comunic și pe calea această mulțumita corpului nostru învățătoresc, exprimată în protocolul primei conferințe a anului curent școlar.

Seliște, 1 Noemvrie 1899.

Dumitru Lăpădat
director școlar

Știri militare. Cu 1 Novembre s'au făcut următoarele avansări: Constantin Lălescu căp. de I. clasă, de major în reg. 43 de inf. Victor Petri, căpitan de clasa a II-a înaintat în regimentul 76 de infanterie la rangul de căpitan I. Aurel Petrovici, locot. în reg. 72, căpitan II. Virgil Piso, sublocotenent, de locotenent în regimentul 63. Richard Munsat, de locotenent în regimentul 47. Iuliu Montani, de locotenent în regimentul 4 de infanterie, Iosif Baltezan, de locotenent în regimentul 87. Aurel Popian, cadet locțiitor, de sublocotenent în regimentul 43 de infanterie. George Ivașcu, în regimentul 32. Emil Herbay în regimentul 14. Miron Goga, în regimentul 49. Ardelean Miculescu, în regimentul 59 de infanterie, Nicolau Rușiu, în regimentul 13. Alexandru Călcianariu, în regimentul 14. George Cioban, în regimentul 33. Romul Maniu, în despărțământul sanitar 24. Teodor Indrea, locotenent, de căpitan II. de tren, Eugen Pop, căpitan auditor de cl. II, de căpitan cl. I. în regimentul 68 de infanterie, Dr. Victor Corbul, medic de regiment de cl. II., la rang del cl. I în regimentul 39.

Ioan Humiția, major în regimentul 21 de infanterie, s'a reactivat. Victor Rusu, locotenent-venător în batalionul 22 s'a împărțit în statul-major, Ioan Voicu, căpitan în regimentul 64 s'a transferat la regimentul 2 de infanterie, Cornel Cosgaria, locotenent în regimentul 64, la regimentul 55 de infanterie; Aurel Anca, medic de regiment, dela 96 la regimentul 51; Aurel Maniu, medic superior dela spitalul de garnisonă din Lemberg, la regimentul 41 de infanterie.

Constantin Lălescu, căpitan în regimentul 43 de infanterie, fiind distins cu expresiunea preînaltiei mulțumiri, a primit medalia pentru merite; George Petrovan, căpitan în regimentul 52 și Simeon Drăgan, Căpitan în regimentul 64, tot asemenea.

Nicolae Neagoi, infanterist în regimentul 43 fu distins cu crucea de argint pentru merite, scăpând o femeie, cu periclitarea vieții sale, de înecare.

Ciuma, teribilul flagelul, încă nu s'a stins cu desăvârșire. Ba încă, pe semne, amenință earăși serios. După știrile unor ziare străine, mai multe cazuri de ciumă, dintre cari câteva mortale, au fost constatate în Algeria, în provincia Constantina. — Direcțiunea „Lloydului” austriac a primit în zilele trecute o depeșă din partea căpitanului vaporului „Berenice”, datată din Porto-Praja, spunând că trei călători au murit de ciumă. — „Wiener Abendpost” află, că un marinar al vaporului „Polis Mitylene” sosit la Triest și venind din Constantinopol, a murit la 4 Noemvrie la spitalul din Triest. Se crede, că este un cas de ciumă. — Ear din Lissabona se anunță, că profesorul de bacteriologie Pestana, întors de curând din Oporto, a fost atins de ciumă.

Cadourile Sultanului. Sultanul Abdul Hamid a trimis împăratului Francisc Iosif I. drept cadou mai multe obiecte aflate cu ocaziunea săpăturilor dela Efe. Sunt între ele: o statuă de bronz, reprezentând un june atlet în mărime naturală; o statuă de bronz a lui Heracle luptând cu un centaur, — amândouă de origine dela Agora romană, și numeroase statuete și reliefuri, cari odinioară împodobeau amfiteatrul din Efe. Tōte acestea, după-ce vor fi restaurate, vor fi espuse acestei expoziție specială în Viena.

Societatea de lectură dela institutul ped-teologic din Arad, s'a constituit, pe anul școlar 1899/1900, sub președintele Preacuvioșei Sale dlui archim. Augustin Hamse, director, în modul următor:

Vice-președinte și președ. comitetului: Ioan Iercoșan, cl. c. III.; notar: Ioan Ardelean, cl. c. II.; notar: Iuliu Lazarescu, cl. c. III. și Nicolau Mița, ped. c. IV.; cassar: Petru Nemet cl. c. II.; bibliotecari: Victor Fizeșan, cl. c. I. și Traian Giontescu, ped. c. IV.; controlori: Dionisie Mateș, cl. c. III., Teodor Roxin, cl. c. I. și Petru Colsen, ped. c. IV. — Comisia literară: Lazar Vraciu, cl. c. III., Constantin Mihulin, cl. c. II., Octavian Tămășdan, cl. c. I., Iosif Neagrău, Mihail Ursu, Antoniu Nevrencia, ped. c. IV., Nicolae Cristea, Atanasie Sirco, ped. c. IV.

Banca „Etoile Romaine” a ajuns în anul trecut un câștig de 2½ mil. franci, împărțind dividende de 7½ % și înducând 300,000 fr. în cont nou. În viitor dividendele vor fi și mai mari.

Pentru exportul de rîmători din Rusia. În Berlin se va înființa în curând o societate mare, mixtă (germană, franceză și rusă) cu un capital de 50 milioane ruble, având de scop promovarea comerului de rîmători rusesi, prin exporturi în masă pe tōte piețele avizate la import.

Expulsări din Turcia. Din Constantinopol se anunță, că s'au făcut mai multe expulsări de musulmani, acuzați că aparțin unei societăți secrete care caută răsturnarea regimului actual.

Foc în Sibiiu. Marți dimineță, între orele 5 și 6, pacinicii locuitori din suburbiul Ioselin fură alarmați prin trompetele și tobele pompierilor sibieni, cari alergau la stingerea focului escat în șura încărcată cu nutreț a vîduvei Elena Mohan, după casarma de artilerie. Șura împreună cu vre-o 2 șoprone în timp de o jumătate de oră fură prefăcute în cenușe până în temelii. Focul se crede a fi pus de o mână rea. Atât șura cât și nutrețul sunt asigurate. Paguba se urcă la 1500 fl.

Architectul nu-i industriaș. Ministrul ung. de comerț, din incidentul unui cas special, a adus următorul deciz: Inscințez camera comercială și industrială din Sopron, că architectul, încât el se ocupă exclusiv numai cu facerea planurilor de zidire, apoi cu controla lucrărilor ce se efectuează pe baza acelor planuri, cu stabilirea modalităților, timpului și ordinii, în care lucrările sunt a se îndeplini, cu o vorbă încât el se ocupă numai cu rezolvarea problemelor architectonice, — nu se pōte privi ca industriaș și astfel nu pōte fi supus contribuției cameriale.

1334 robi nevinovați. Cam acesta e numărul celor deținuți în anul trecut și căzuți jertfe războiului judecătoresc din Ungaria, dovedindu-se adevărat ulterior nevinovăția lor. Va să zică cam 1000:1... Stăm perfect!

Un sindicat de ucigași. — Ziarul „Times” din Montevideo, aduce știrea, că în acele părți s'a dat de urma unui grozav sindicat de ucigași, cari operau așa, că făceau asigurări pe viață asupra omenilor tineri, și pe sume colosale, apoi omorau pe cei asigurați, iar sumele le sustrăgeau ei. Până acum s'au descoperit trei casuri de acest fel, și sumele de asigurare plătite până acum sunt de aproape 250.000 franci.

S'a greșit... Nu s'a greșit așa reu, dar... totuși. Ceea-ce însă e supărăcios, e faptul că din această greșală au țisnit niște laude la adresă neintenționată. Mai în zilele trecute adevă. o șovinistă din Pesta, aducând știrea despre morțea unui anumit Dr. Greizinger, compozitor ungar(?), s'a grăbit a... face greșala spunând că acest individ n'a fost altcineva de cât autorul „Suspinului” și al celebrului vals „Valurile Dunărei”. Ivanovici, compozitorul „pretins” român. (Compuse adevă. și Dr. Gr. sub pseudonimul „Ivanov.”) Și tōia comenta acest cas în chipul următor: „Cu vr'o 9-10 ani mai înainte nu era cîntec mai popular ca „Valurile Dunărei” („Dunărei”). Nu numai la noi, dar și în străini, pretutindenea se cânta și juca, și numele autorului, Ivanovici, iute s'a înălțat pe aripile faimei. Mulți invidiau România pentru această nouă stea, pentru că pe Ivanovici, după nume, după titlul românesc al compoziției și după închipuitele motive românești din cântare, tōți îl țineau de valach... și numai puțin știau, că adevăratul nume alui Ivanovici e Dr. Greizinger și e de origine maghiar... Astfel șovinista. A doua zi apoi vine un competent editor de muzicalii, tot din Pesta, și spulberă într'un mod laconic, această știre absurdă, spunând, că repozatul Dr. Greizinger a fost un personaj cu mult mai obscur... Care va să zică, tot a noastră rămâne „astă stea, vrednică de invidiat”...

Secretele bibliei. Un amator de cărți, englez, a cumpărat nu de mult niște cărți și manuscrise, între cari și o biblie veche. Frunzărind peste câteva zile prin biblie, a băgat de samă că multe foi erau lipite una de alta. A tăiat foile, și ce s'a vezi? Intre ele erau tot hârtii de câte 100 franci, împăturate frumos, ear pe pagina din urmă a bibliei următoarea notiță: „Mult a trebuit să muncesc până mi-am putut aduna această sumă, și de vreme ce n'am pe nime moștenitor, — iubite cetitor, fie ori-cine, ție îți las acest rod al ostenelelor mele. — 17 Iunie 1840”.

Vrei să știi cât vei mai trăi? Secretul acesta vechiu l'a descoperit vestitul matematic francez de Moivre. El a calculat, că omenii în etate între 12 și 90 de ani, pot să-și socotescă anii, ce vor mai trăi după regula următoare: subtragi etatea actuală din 86 și restul îl împarți cu 2; cuotientul primit arată „precis” numărul anilor căți vei mai trăi.

Notiță literară.

„Enciclopedia Română”, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, de Dr. C. Diaconovich, prim-secretarul Asociațiunii.

A apărut fasc. XVII, în care se termină litera G și care cuprinde și mai multe sute de articole din litera H (până la cuvântul Heliotropism).

Acest fascicol este cu deosebire bogat în articole de interes special românesc. Asume găsim multe biografii românesce, dintre cari amintim: Golescu, Golia, Gorjan, Gozdu, Grădișteanu, Grama, Gramaticescu, Granda, Grecean, Grecescu, Grigorcea, Grigorescu, Grigorie, mitropoliți, Groza, Guran, Gusti, Hacman, Halici, Halip, Hamzea, Haralambie, Haret, Hașdeu, etc. Articolul „Gozdu” (din peana competentă a d-lui P. Cosma) afară de biografia marelui mecenat cuprinde și informațiuni amănunțite despre desvoltarea și starea fundațiunii cu același nume, din care se susține o mare parte a tinerimei noastre universitare. Titlii „Hașdeu” și „Grigorescu” (pictorul, de N. Petrașcu) deasemenea trec preste cadrul unei notițe biografice și sunt articole de interes deosebit. În materie istorică remarcăm art. „Goți” de D. Onciul și „Haliciu”, mitropolia (de C. Auner), apoi dintre cele științifice: Grâne, Gripa, Gușa (de Dr. Felix), etc. În materie literară amintim Greaca și Gotica, limba (de Dr. Tiktin) literatura Greacă (de M. Străjan), etc.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (deposit general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întrăgă. Prețul de prenumerare pentru un tom broșurat fl. 10.—, legat fl. 11.60 (în România: lei 25.—, resp. 28.50).

In *Tipografia și Librăria archidieceșană, Sibiu*, se află de vândare

Sidoxia,

ceștiunea dotațiunei arhierului ort. român din Transilvania,

de

Matei Voileanu.

Prețul 30 cr.

In *Tipografia și librăria archidieceșană Sibiu*, se află de vândare:

Cuvântări bisericesci

de

Dr. Theol. George Popoviciu
protopresbiter ort. român în Lugos

broș. à fl. 1.50 sau lei 3.50.

Religiune și știință,

disertațiune

de același autor

broș. 25 cr.;

și

Cuvântări bisericesci

de

Massillon, episcop de Clermont și membru al acad. franc.

traduse prin

Ioan Genț

paroch gr. cath. în Haieu,

Tom. I broș. fl. 2.50 sau lei 6.50

In *Tipografia archidieceșană* a apărut:

ACAFTISTUL

Preasânței

Născătoare de Dumnezeu

și

alte rugăciuni

următe de Sinaxarin pentru tot anul și Pășchălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —.85
jumătate până . . . „ 1.05
în piele roșie . . . „ 1.25
Ediția fină în piele neagră . . . 2.—
piele chagrin . . . 2.60
în mătase . . . 3.85

Se află de vândare la

Librăria Tipografiei archidieceșane,
Sibiu.

NOU! Pro 1900 NOU!

a apărut:

Calendariul

archidieceșan,

neapărat de lipsă pentru fie-care preot și învățător.

Se pôte procura dela

Librăria archidieceșană, Sibiu,

cu prețul de 30 cr. + porto postal 5 cr.

Au apărut și se află de vândare:

Semințe

din

Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericești

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: **cuvântări pe toate Duminecile de peste an.**

„ II.: „ „ „ **prasnicele și sărbătorile precum și la casuale bisericești.**

„ III.: **cuvântări funebrele etc.** va eși în curând.

Prețul fiecărui tom fl. 1.50 și porto recom. 25 cr.

tote tomurile broș. fl. 4.— sau Lei 10.

Tipografia și librăria Archidieceșană
Sibiu.

In *Librăria Tipografiei Archidieceșane, Sibiu* se află spre vândare *diferite icône după cultul oriental* precum:

Mărimea:	39/50 cm.		47/63 cm.		55/68 cm.		58/79 cm.		63/100 cm.	
	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin
Sf. Nicolae	5 — 6	10 50	6 50 16	10 25 20	11 — 28					
Sf. George, călare	6 — 6 60	11 50	7 50 18	11 50 22	12 — 30					
Sf. Dumitru	5 — 6	10 50	6 50 16	10 25 20	11 — 28					
Botezul Domnului	6 — 6 60	11 25	7 50 18	11 50 22	12 — 28					
Sf. Treime	6 50 7	12 —	7 50 18 50	11 50 22	13 — 30					
Arhangelul Mihail	5 — 6	10 50	6 50 16	10 25 20	11 — 28					
Christos pe cruce cu fig.	7 — 7 50	12 —	8 — 18 50	12 — 23	13 50 32					
Maica Domnului	6 — 6 60	11 50	7 50 18	11 50 22	12 — 30					
Ilie în carul de foc	6 50 7	13 —	8 — 20	12 — 23	14 — 33					
Înălțarea Domnului	7 — 7 50	14 —	9 — 22	14 — 28	15 — 36					
Născerea Domnului	6 — 7 50	14 —	9 — 22	14 — 28	15 — 36					
Petru și Pavel	6 — 7	11 —	7 — 17	11 — 21	12 — 30					
Adormirea Maicii Domnului	7 — 8	14 —	9 — 22	14 — 28	15 — 36					
Scularea lui Lazar	6 — 7	11 —	7 50 21	14 — 28	15 — 32					
Simion	5 — 6	10 —	6 — 16	11 — 20	11 — 28					
Ilie	5 — 6	10 —	6 — 16	11 — 20	11 — 28					
Arhangelul Gavril	5 — 6	10 —	6 — 16	11 — 20	11 — 28					
Învieria lui Christos	6 50 7	14 —	8 — 21	13 — 28	15 — 32					
Sf. George (pe jos)	5 — 5 50	10 —	6 — 16	11 — 20	11 — 28					
Christos (bust)	6 — 8	12 50	8 — 21	14 — 28	15 — 32					
Nicolae „	6 — 8	12 50	8 — 21	14 — 28	15 — 32					
Bunavestire	5 50 6	12 —	7 50 16	13 — 24	13 — 30					
Ion în pustie	5 — 6	10 —	6 — 16	10 — 21	13 — 28					
Rosalie	7 — 6	12 —	8 50 22	12 — 24	15 — 30					
Sf. Petru	5 — 6	10 —	6 — 16	10 — 20	11 — 28					
Mormântul Domnului	— — —	— — —	15 — 27	18 — 36	21 — 42					
Născerea Sf. Maria	7 — 8	15 —	9 — 22	14 — 30	15 — 32					
Înălțarea Sf. Cruci	6 50 8	14 —	8 50 22	14 — 30	15 — 32					
Cei 40 Mucenici	7 — 9	15 —	10 — 23	15 — 30	16 — 36					
Constantin și Elena	6 — 6 50	12 —	7 — 18	12 — 22	12 50 30					
Schimbarea la față	7 — 8	15 —	9 — 22	14 — 30	15 — 32					
Fața lui Iisus	5 — 6	10 —	6 50 16	10 50 20	11 — 28					
Floriile	7 — 8	15 —	9 — 22	14 — 28	15 — 32					
Fuga la Egipt	6 50 8	12 50	9 — 22	12 50 30	15 — 34					